

Emlékező gyülekezet!
Hölgyeim és Uraim!

Ideje van a sírásnak, a hallgatásnak, az emlékezésnek. Ideje van az örömnak, a bánatnak. Jómagam most munkatársaimmal együtt egyik sírtól jövünk a másikhoz. Vasszilvágyon jártunk ma délután, Nagy Alajos sírjánál. Nagy Alajos az Európai Szabadságharcos Szövetségnek volt a vezetője, és Közi Horváth József jó barátja, munkatársa. Ott is megálltunk és elmondtam újra azt az iszonyatos történetet, drámát, ami történt 1945. május 3-án, amikor Nagy Alajos édesanyja, édesapja fát vágni mentek az erdőbe és egy orosz katona legyilkolta őket. Ezt követően Nagy Alajost nagybátya nevelte, majd a Színművészeti Főiskolára vették fel. De mikor megtudták, hogy pap nevelte az iskola vezetése magához rendelte és ott a tantestület előtt megfosztották a főiskolától, mert, hogy behozza a klerikális reakciót. 1955-öt írtunk! Nagy Alajos ezt követően Ajkára került, üvegcsiszoló lett. '56-ban a Nemzeti dalt szavalta október 24-én. November 4-én pedig menekülnie kellett, mert rajta volt a halállistán, a pufajkások keresték. Így menekült Németországba, s így került kapcsolatba Közi Horváth Józseffel. A Jó Isten nagy dramaturg, hogy így szervezte ezt a napot, hogy Vasszilvágy Nagy Lajos sírjától jövök ide Közi Horváth József sírjához. Közi Horváth József számomra egy mítosz, egy nagy legenda. Egy történelmét idéző és formáló, olyan személyiség, aki tisztességgel tette papi hivatását és amellet pedig a legnehezebb időben, a közéletben is az igazság mellett és mindenkor minden mozzanatával, gondolatával közösséget szervező, megtartó, ápoló erejével és parlamenti képviselői munkájával szolgálta a Jó Istent, Isten országát és Mária országát, a magyar nemzetet, a Kárpát-medencei Magyarországot. S a legnehezebb időben mindenkor képes volt – maga a bátorsága is, amire csak kevesen emlékeznek -, hogy a német megszállást követő napokban nagyon határozottan szólalt fel, pedig tudta, hogy ennek milyen következményei lehetnek. És felemelte szavát a zsidó deportálások ellenében is, mert az embert nézte, a tisztességes embert.

Ami összekapcsolta Nagy Alajost, Közi Horváth Józsefet és közös jó barátjukat Kecskési Tollas Tibort – aki nekem kicsit mentorom is volt – és megvallom jómagamat is Mindszenty bíboros. Mert Mindszenty József olyan erőter, központ volt, amelynek hatása ma is szerte a világon érzékelhető. Az a Mindszenty bíboros, aki Isten szolgája, akinek, ahogy mondta nekem a január 6-án elhunyt Szőke páter – Mindszenty bíboros Vatikáni posztulátora, a boldoggá avatást előkészítő eljárásnak a megbízottja – arra a kérdésemre, hogy mikor avatják boldoggá Mindszenty bíborost, kicsit keserű mosollyal: a mai nappal is közelebb vagyunk ahhoz a naphoz. Közi Horváth József írásaiból én sokat tanultam. Mindszenty bíboroshoz is közelebb vitt az írásaival. De a politikusi, közéleti helytállása is mérce, meghatározó számunkra, akik ott a Parlamentben a keresztény Magyarországért – és higgyék el, azért sem reménytelen – a keresztény Európáért küzdünk, dolgozunk. Mert nincsen reménytelen helyzet – mondta egy érsek, mert amióta feltámadott, azóta mindig van remény. Tulajdonképpen ez hozott minket most ehhez a sírhoz is. Nemzetnek a keresztény feltámadása. És amikor majd népfőiskoláról fogunk beszélni percek múlva, akkor része kell, hogy legyen a népfőiskolai mozgalom annak a nemzeti reneszánsznak, amelyiknek az értelme, célja, lehetősége igen is itt a Kárpát-medencében, a magyarok földjén a keresztény Magyarország. S ezért dolgozunk és ez szervezett ide bennünket most ehhez a sírhoz, Közi Horváth József sírjához, aki életében is nagy szervező volt, közösségi ember, s íme, most halála után is képes arra, hogy erőterébe szervezzen bennünket, ide a sírjához. Ezekkel a gondolatokkal helyezem el Ivanics képviselőtársammal a parlamenti koszorút a sírjához.

Köszönöm figyelmüket!